

страхування ризиків, які передбачені правилами страхування, а їх характеристики та класифікаційні ознаки визначені уповноваженим органом.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Тімуш І.С. Цивільно правове регулювання ризикових (алеаторних) договорів : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.03. / І.С. Тімуш. – К., 2004. – 19 с.
2. Ойгензихт В.А. Проблема риска в гражданском праве / В.А. Ойгензихт. – Душанбе, 1972. – 224 с.
3. Кузнецова Н.С. Подрядные договора в инвестиционной деятельности в строительстве / Н.С. Кузнецова. – К., Наукова думка, 1993. – 160 с.
4. Сабодаш Р.Б. Страхування кредитних ризиків: цивільно-правові аспекти : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.03. / Р.Б. Сабодаш. – К., 2007. – 19 с.
5. Шемшур О. Поняття та правова природа ризику у приватному праві / О. Шемшур // Вісник Київського національного університету імені Івана Франка. – 2012. – №94.
6. Великанова Марина Николаевна. Сущность риска как общеправовой категории [Електронний ресурс]. – Режим доступа: <http://jurnal.org/articles/2013/uri131.html>

Берназ-Лукавецька Олена Михайлівна

к.ю.н., доцент, доцент кафедри цивільного права

Національного університету «Одеська юридична академія»

ЩОДО УМОВ УКЛАДАННЯ ПОПЕРЕДНЬОГО ДОГОВОРУ КУПІВЛІ-ПРОДАЖУ ЧАСТКИ У СТАТУТНОМУ КАПІТАЛІ

Згідно положень Цивільного кодексу України та Закону України «Про господарські товариства» учасник (засновник) товариства з обмеженою відповідальністю має право продати чи іншим способом відступити свою частку або її частину в статутному капіталі товариства одному або кільком учасникам цього товариства, а також третім особам, якщо інше не встановлено статутом даного суспільства.

Потенційні покупці не завжди хочуть укладати відразу договір купівлі-продажу корпоративних прав, тому ретельно перевіряють діяльність підприємства, його активи, заборгованості перед третіми особами. Для того, щоб якимось чином уберегти продавця від витоку комерційної інформації товариства

сторони можуть укласти попередній договір купівлі-продажу корпоративних прав.

Попереднім договором згідно зі ст. 635 Цивільного кодексу України є договір, за яким сторони зобов'язуються після закінчення певного терміну, зазначеного в попередньому договорі укласти основний договір в майбутньому на умовах, які встановлені попереднім договором.

У зв'язку з тим, що найбільш прийнятна форма укладення договору купівлі-продажу корпоративних прав це письмова форма з нотаріальним посвідченням, то й форма попереднього договору повинна бути відповідною основному, тобто також письмовою з нотаріальним посвідченням.

Також необхідно звернути увагу на ще одну особливість даного договору, а саме строк на протязі якого сторони повинні укласти основний договір купівлі-продажу частки у статутному капіталі товариства. Частина 1 ст. 182 Господарського кодексу України визначає, що за попереднім договором сторони зобов'язується у певний строк, але не пізніше одного року з моменту укладення попереднього договору, укласти основний договір на умовах, передбачених попереднім договором, тобто законодавець встановив максимальний термін в один рік.

Щодо основних умов, які повинні міститися у попередньому договорі купівлі-продажу частки у статному капіталі товариства, вважаємо наступні:

- по-перше, визначити дату та місце укладення основного договору;
- по-друге, максимально детально зробити опис предмету основного договору, тобто вказати повне та скорочене найменування компанії, за бажанням включити назву товариства на іноземній мові, вказати організаційно-правову форму товариства, у тому числі місцезнаходження компанії, ідентифікаційний код юридичної особи, номер запису в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців, розмір статутного капіталу та розмір сплаченого капіталу;
- по-третє, ціну покупки частки (долі) та порядок розрахунків.

Також сторонам необхідно визначити часовий проміжок, який потрібен потенційному покупцеві для перевірки стану компанії, а також предмету покупки та прийняття остаточного рішення за результатами такої перевірки про укладення основного договору або відмову від даної угоди.

До умов даного договору сторони можуть віднести: порядок проведення представниками покупця перевірки компанії, що купується, а саме: порядок передачі документації, доступ до конфіденційної інформації, порядок проведення інвентаризації; визначити умови, при яких покупець має право відмовитися від покупки частки у статутному капіталі товариства; визначити зобов'язання щодо дотримання конфіденційності і відповідальності за розголошення комерційної

таємниці; визначити відповідальність сторін у вигляді конкретного штрафу або певної суми грошових коштів за необґрунтоване ухилення від укладення основного договору купівлі-продажу частки; а також визначити уповноважених осіб від кожної зі сторін, що будуть відповідати за укладення такої угоди та порядок обміну інформацією між ними, тощо.

Даний перелік умов попереднього договору не є вичерпаним та може доповнюватись як з боку продавця, так і з боку покупця за їх спільним бажанням.

Після проведення усіх перевірок сторони можуть прийняти рішення про укладання основного договору купівлі-продажу частки у статутному капіталі товариства. Текст основного договору може бути зроблений у вигляді проекту основного договору, який обговорюється сторонами або їх уповноваженими особами, який за своїми істотними умовами щодо ціни, предмету договору, порядку розрахунків та інших суттєвих умов не може бути відмінним від умов узгоджених сторонами у попередньому договорі.

Адамова Олена Семенівна

к.ю.н., доцент, доцент кафедри цивільного права

Національного університету «Одеська юридична академія»

ДО ВИЗНАЧЕННЯ ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВОЇ ПРИРОДИ АЛЕАТОРНИХ ДОГОВОРІВ

Договірні взаємовідносини в своїй основі мають конкретні потреби, інтереси і цілі, що, в свою чергу, задає тон майбутнім взаєминам в частині характеру, обсягу та співвідношення взаємних зобов'язань учасників. Однак не всяка модель договору дозволяє в момент узгодження наміру чітко визначити динаміку розвитку правовідносин сторін і, в кінцевому підсумку, економічні та правові наслідки правочину. Окремі договірні конструкції змодельовані таким чином, що виконання зобов'язань поставлено в залежність від випадкової події, настання якої покликане внести ясність щодо характеру взаємовідносин сторін і кінцевого результату угоди.

Такі договірні конструкції в науці цивільного права отримали назву алеаторних договорів, до числа яких традиційно відносять азартні ігри, договір страхування, договір довічного утримання, термінові біржові угоди. Альтернативність економічної поведінки учасників цивільного обороту сприяє появі нових видів договорів з комбінуванням різних юридичних елементів, і сьогодні характеристиками алеаторних договорів мають також внесення майна до